

INFORMACJA Nr 12/W

1. SPOTKANIE PAPIEŻA Z SENATEM UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

Spotkanie papieża z Senatem Uniwersytetu Jagiellońskiego wiąże się z nadaniem mu tytułu doktora honoris causa.

Podczas wizyty w Uniwersytecie Jagiellońskim papież nawiązał do chlubnych tradycji uczelni, do jej szczególnego miejsca w dziejach nauki i kultury narodowej, przy czym akcenty zostały położone na osobiste związki papieża z uczelnią, na lata studiów Karola WOJTYŁY na tym uniwersytecie.

Nawiązując do dziejów tej uczelni w Polsce Ludowej oraz własnej habilitacji /1953 r./ w zakresie teologii moralnej papież stwierdził: "Była to ostatnia habilitacja na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego, przed wyłączeniem tegoż Wydziału - po blisko sześciu wiekach - z organizmu Uniwersytetu". Jest to stwierdzenie, w którego podtekście zawiera się krytyka decyzji o wyłączeniu studiów teologicznych z systemu studiów świeckich, co było przecież konsekwencją realizacji konstytucyjnej zasady rozdziału Kościoła od państwa.

Podobnie jak w poprzednich homiliach również i w tym wystąpieniu papież z naciskiem podkreślał problemy moralne i społeczne, w tym dotyczące głównie "prawdy, wolności i sprawiedliwości" jako warunków rozwoju człowieka. Są to stwierdzenia, które z powodu swej wieloznaczności i sugestywności

mogą być odczytane jako postulaty adresowane do naszej politycznej współczesności, jako oś, czego jakoby brakowało w naszym życiu, a oś za sprawą Kościoła może być urzeczywistniona.

W końcowej części swojego wystąpienia papież składając życzenia uczelni zwrócił uwagę na potrzebę dalszego umacniania roli uniwersytetu w utrwalaniu kultury naukowej i moralnej, oczywiście rozumianej zgodnie z założeniami doktryny społecznej Kościoła.

Swoistą wymowę ma skierowane pod adresem uczelni stwierdzenie papieża: "Niech chroni się od przewagi samych tylko sił materialnych". Idzie o to, że w wykładni katolickiej przez "siły materialne" rozumie się materialistyczną interpretację dziejów i procesów społecznych. Przestrzegając zatem przed dominacją sił materialnych papież sugeruje pomniejszenie roli tego nurtu filozofii, który właśnie czynniki materialne uznaje za podstawowe w rozwoju społecznym /czyli marksizmu/.

2. HOMILIA PAPIEŻA PODCZAS MSZY BEATYFIKACYJNEJ J. KALINOWSKIEGO

I A. CHMIEŁOWSKIEGO NA BŁONIACH KRAKOWSKICH

Homilia poświęcona była głównie problematyce miłości w kontekście sylwetek beatyfikowanych: Józefa KALINOWSKIEGO /ojca Rafała/ i Adama CHMIEŁOWSKIEGO /brata Alberta/.

Pojęcie miłości papież interpretował w duchu religijnym twierdząc, że: "świętość ... polega na miłości". "Miłość to znaczy oddawać siebie za innych, za rodaków". Papież nawiązał tu do działalności obu beatyfikowanych w Powstaniu

Styczniowym 1863 r., traktując ją jako etap na drodze do świętości.

Postacie obu błogosławionych stanowią wyraz współczesnych tendencji polityki Kościoła, wynoszenia na ołtarze tych, którzy mogą być atrakcyjni jako przykłady działalności społecznej, by na tym podłożu móc podnosić treści religijne. W powyższych przypadkach takim elementem nośnym jest udział obu beatyfikowanych w Powstaniu Styczniowym oraz ich działalność społeczna.

W kazaniu tym było stosunkowo mało wątków politycznych. Dopiero pod koniec papież użył kilku zwrotów, które jako wieloznaczne mogły być różnie odczytane. Mówił o powołaniu człowieka do zwycięstwa i o tym, że: "Naród bowiem jako szczególna wspólnota ludzi jest również wezwany do zwycięstwa - mocą wiary, nadziei i miłości, mocą prawdy, wolności i sprawiedliwości". W kontekście powtórzonych dwukrotnie słów wziętych z psalmów i odpowiednio silnie zaakcentowanych: "Chociażbym ohodził ciemną dolinę, zła się nie ulękę, bo Ty jesteś ze mną" oraz słów o mocy bożej potężniejszej "od każdej, chociażby najtrudniejszej sytuacji, nie wyłączając przemoocy", wezwanie do zwycięstwa mogło być odczytane przez opozycję antysocjalistyczną jako swoiste podtrzymanie jej na duchu.

ZARZĄD PROPAGANDY I AGITACJI
GŁÓWNEGO ZARZĄDU POLITYCZNEGO WP